

ראש חודש

חודשי השנה בלוח העברי נקבעים על פי הירח. חודש עברי הוא משך הזמן שבו הירח מקיף את כדור הארץ. בסופו של כל חודש אין אנו רואים את הירח כלל, ואז מתרחשת "לידה" מחדש – חרמש ירח דק מאוד מופיע בשמים ומתחיל חודש חדש. מאותו יום, בכל יום הירח מתמלא, עד שבאמצע החודש הוא מגיע לשיאו, עיגול מלא ומושלם. ואז הוא שוב מתמעט, נהיה צר יותר ויותר עד שהוא נעלם כמעט... כמו לירח, גם לנו ניתנת בכל חודש הזדמנות להתחיל מחדש. כפי שאמר רבי פנחס מקוריץ: "עניינו של ראש חודש – התחדשות".

ברכת החודש

בשבת החלה לפני ראש חודש, הנקראת "שבת מברכים", אומרים את ברכת החודש.

נוסח ספרד ואשכנז

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אַרוּכִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻסָּה, חַיִּים שֶׁל חֵן וְעֶזְרָה, חַיִּים שֶׁל חַסְדֵי אֱלֹהֵינוּ וְיִרְאַת חַטָּא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בְּנוֹ אֲהַבְתָּ תּוֹרָה וְיִרְאַת שְׁמַיִם, חַיִּים שֶׁיִּמְלֵא יְהוָה מִשְׁאָלוֹת לְבַנו לְטוֹבָה, אָמֵן סְלָה.

נוסח עדות המזרח

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֱבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיִּינוּ, וְלִהְיוֹב אֶת שְׂכִינְתוֹ בְּתוֹכּוֹ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְאָמְרוּ "אָמֵן".

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְרַחֵם עַל פְּלִיטָתָנוּ, וְלַעֲצֹר הַמַּגָּפָה, וְהַמְּשַׁחִית, וְהַחֲרֹב, וְהָרֶעִב, וְהַשָּׁבִי, וְהַבְּזָה מֵעַלְיָנוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ "אָמֵן".

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חֻמְתֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם וְנִשְׁיָהֵם וּבְנֵיהֶם (וּבְנוֹתֵיהֶם) וְתִלְמִידֵיהֶם, בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְאָמְרוּ "אָמֵן".

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנַחְמוֹת, מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. וְאָמְרוּ "אָמֵן".

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ וְגָאֵל אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת לְחַרּוֹת, הוּא יְגַאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְבּוֹ וּיְקַבֵּץ נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, חֲבָרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן.

רֵאשׁ חֹדֶשׁ (שֵׁם הַחֹדֶשׁ) יְהִיָּה בְּיוֹם (הַיּוֹם בְּשַׁבּוּעַ) הַבָּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה.

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה,
לְשִׂשׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה,
לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה,
לְפִרְנֻסָּה וְלִכְלֻלָּה,
לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם,
לְשִׂמְעוֹת טוֹבוֹת וְלִבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת,
בְּחוּרֵי: וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם
וְלְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה
וְלִגְאֻלָּה קְרוֹבָה
וְנֹאמַר "אָמֵן".

ושרים

**חֹדֶשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
לְשִׂשׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה.**

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ וּמִמְצָרִים גָּאֵלָם, הוּא יְגַאֵל אוֹתָנוּ וְיָשִׁיב בְּנֵים לְגְבוּלָם.

בְּסִימָן טוֹב יְהִי לָנוּ רֵאשׁ חֹדֶשׁ (שֵׁם הַחֹדֶשׁ) בְּיוֹם (הַיּוֹם בְּשַׁבּוּעַ).

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה,
לְשִׂשׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה,
לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה,
לְפִרְנֻסָּה וְלִכְלֻלָּה טוֹבָה,
לְשִׂמְעוֹת טוֹבוֹת וְלִבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת,
בְּחוּרֵי: וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם
וְלְטִלְלֵי בְּרָכָה
וְלִרְפּוּאָה שְׁלֵמָה
וְלִגְאֻלָּה קְרוֹבָה.
וְאָמְרוּ "אָמֵן".